

Entered at the Post Office at New York N. Y. as Second Class Matter.

Předplatné pro členy na rok 50c.
Pro nečleny - - - - - \$1.00
Do Čech na rok - - - - - 3 zl.

NEW YORK, 15. LEDNA 1889.

Adresa:
„Sokol Americký“, 406 E. 71st St.
New York.

O našich povinnostech.

Napsal K. Štulík.

(Pokračování z č. 11. m. r. a dokončení.)

Tělesné vychování jest hlavním účelem věci sokolské. Žel, že posud tak nejasně pochopena důležitost tělesného vychování a tím i neoceněna posud důležitost spolků těloevičných, ač idea jejich jest tak vznešená a lidstvu prospěšná, že nestává žádně jiné lidstvu prospěšnější. Přírodou vyvoláni v život postaveni jsme co jednotlivci do společnosti lidské a v té opět do společnosti užší svého národa a konečně své rodiny. Dle toho jsou povinnosti, jež uloženy jsou nám co lidem, povinnostmi nejvyššími a tudíž nejpřednějšími. Všem lidem (všem tvorům) společný jest pud sebezachování (láska k životu), pud udržeti se při životu a život svůj v potomstvu prodloužiti. Ať vymyšleny byly víry sebe pitomější, z nichž většina hlásala a hlásá, že život lidský jest pouhou přípravou pro nějaký život po smrti, tož vždy láska k životu byla u lidí mocnější než všecko to slibování věčných radostí. Člověk ať v stavu divokém neb vzdělaném hleděl těla svého co vzácného majetku a jen velmi řídkou výjimkou jsou zbrklí třeštilové, již patřili do blázců, kteří tělo své bičováním, postem neb jinými ničemnostmi mořili. Všichni zuřiví nepřátelé lidstva dohromady nedokázali toho, aby lidé pohlíželi na tělo své co na břemeno zbytečné, hlas přírody vždy přehlušil výkřiky bláznů. S opovržením obracíme se od různých těch učeních, která lidstvo týrala po tisíciletí (týrá a bude týrati) i cítíme se svobodnými. V tom všichni (Sokolové) se srovnáváme, že každý sám nad sebou, svým tělem, jest pánem, že všichni lidé jsou sobě rovni i že každého jest nejen právem ale povinností, aby hleděl dosíci možného blahobytu. Zároveň však všichni cítíme pevné pouto, jímž připjati jsme co

jednotlivci ku společnosti lidské. Schvalující zákony, dle nichž spořádaná společnost trestá marnotratníka aneb zloděje, měli bychom též býti dosti bystrými, abychom prohlédli, že příroda trestá sama ty, již marnotratníky jsou u správě svého těla okrádající je o zdraví a sílu. Uznávající různá vyznamenání, jimiž obdařeni bývají jednotlivci, již v plnění občanských povinností vynikli, měli bychom též býti dosti prozíravými, abychom viděli, že příroda odměňuje hojně ty, již zákony její plnili. Mohli bysme již býti dosti moudřími, abysme porozuměli životu, vždyť zkušenosti sesbírané za tisíce let o životě jsou nám dnes učitelé. Čemu učí nás tyto zkušenosti? Učí nás, že národy, které dbaly o tělesné své vychování, byly spásobilymi k trvalému životu, či jinak že jen takový národ, který skládal se z členů tělesně zdravých a otužilých, byl schopen života, jinak že tělesnou statečností jednotlivců podmíněna jest statečnost národa celého. Národy pak jsou články celého lidstva, má tudíž i tělesná statečnost jednotlivce vliv na tělesnou statečnost lidstva. Vidno z toho, že každému člověku co příslušníku lidstva i toho kterého národa uložena jest povinnost dbáti o tělesnou otužilost o statečnost vlastní. Nechci však blíže rozebírat povinnost tu na základě tak širokém, vždyť mnohemu tělesný stav lidstva jakož i stav jeho vlastního národa jsou věci buď naprosto neb více méně lhostejnou. Přejdeme v kruh užší, v kruh rodinný. Povinnosti rodičů uznávány a plněny jsou s pečlivostí u všech ráních lidí co možno největší, starají se rodiče nejen o vyživení, ale též i o vychování a vzdělání dětí, a předce smějí tvrditi, že málo jest těch, jež povinností těm dostojí rádně, a to z vlastní nezalosti a krátkozrakosti. Každý hledí, by děti jeho naučily se co možno nejvíce, by děti jeho naučily se co možno

vyživiti, ale nedbá toho, jestli vše to učení děje se na základě zdravém. Vypraví děti v život ozbrojené různými vědomostmi a učenostmi, ale zdaž dbá též toho, by vstupující v boj o chleba byly též opatřeny tělem zdravým a statečným, které všem útrapám by vzdorovalo.

Nezhubil již mnohý otec svou netečností a nedbalostí o vlastní zdraví a tělesnou otužilost všecken jarý život svých dětí? Který smelec odvážil by se tvrditi, že zdraví, tělesná zachovalost a otužilost rodičů nemá přímého vlivu na jich děti? Znám, jak mnohé neduhy jsou dědičnými, i znám též, že mnohým z těch neduhů lze uniknouti pilným cvičením a tužením těla. Tu zajisté že povinností každého jest, aby tělo své tužil náležitě, pamětliv jsa toho, by přivedl k životu děti zdravé a života schopné, děti, jež měly by dosti síly nemocemi nepodlomené, aby žiti mohly život jarý. Jaké to pocity as ovládají lidi takové, již stojíce u postelí svých nemocných dětí neb naříkajíce nad hroby jejich, jež předčasně je byly pojaly, vědomi jsou si toho, že sami byli příčinou jich nemocí neb smrti tím, že nedbali dostatečně o tělesné jich vychování. Neslyšeli jste nikdy hořekovati takové: „O proč jen nutili jsme dítě své stále do učení, proč dávali jsme jej učiti věcem nepotřebným, proč raděj nedopřáli jsme mu času k zábavě, proč neposílali jsme jej do těloevičku.“ Pozdě. Jak teprve musí býti těm, již stojíce nad předčasně zemřelými miláčky cítí, že zaviniili smrt jejich tím, že nedbali toho, aby tělo své náležitě otužili. Pozdě nahlíží, že příroda zůstává hluchou i nevrací život zpět, vždyť dříve táž příroda volala k nim: „pojďte, tužte své paže a své tělo a já v odměnu obdařím vás silou, zdravím a statečným potomstvem.“ Neslyšeli, pozdě jest litovati. Z té stránky hledíme na věc sokol-

skou, ona povzbuzuje a naváděje k vychování tělesnému odměňuje věrně své tím největším bohatstvím, silou a statečností tělesnou jakož i vědomím, že bohatství to přejde v naše potomky. Znáte odměny lepší, jež skýtala by se za plnění povinnosti, jiné, již bylo by lze tak snadno dostátí, jako dostátí lze povinnosti dbátí o vychování tělesné, či jinými slovy dbátí povinnosti sokolské. —

Pravdu sobě mluvíme, dobří spolu budme.

Že Amerika vyniká téměř ve všech ohledech nad ostatní díly světa, jest známo. Proto přistěhovalci stanou se snadno Američany. Čechů je ve Spojených Státech asi million, v některých městech více, v některých méně. Vezmeme sobě na př. Chicago. Čechů je v Chicagu značný počet, jest nás zde r. a. 45 nebo 50 tisíc. Bohužel však, že poměrně značný počet ten není s to krajanům našim zjednatí ve veřejném životě postavení závažnějšího. — Jsouť v Chicagu české spolky, české společnosti, české rodiny a čeští jednotlivci, kteří reprezentují naši národnost a účastenství berou v životě veřejném. Shledali jsme však, že veliká část obyvatelů měst jest v každém ohledu tak netečná, že s politováním hledíš na ně co na své krajaný. Mezi těmi, již opouštějí naši drahou vlast, aby v Americe si založili nový domov, jest sice mnoho lidí, kteří s bolestí odcházejí. Stěhuje se sem však také velmi mnoho a snad více lidí, kteří buď stali se ve vlasti své nemožnými neb aby hlady nezemřeli, odcházejí lhostejně, poněvač je jim kraj jako kraj, jen když se najedí. Jak zcela jinak mohlo by si státí těch 45 tisíc Čechů zde v Chicagu, kdyby si hleděli všichni stejně své národnosti, jako to činí někteří, kdyby všichni s pýchou hlásili se k republice americké co rádní synové vlasti své, jako to činí nevalný počet jich. Každý občan cítí se především Američanem a může se jím cítiti, aniž by vlasti své tím ublížil. Láska k daleké vlasti hoří v srdci mnohých jinochů českých; on při práci, která ho těší, zpívá si známé písně české. Otec těší se na doby, až děti své uvede do vlasti a ukáže jim onu zem, z níž pochází a kde se narodil. Vše daří se z počátku dobře, avšak poměr ten se zkalí. Když dívky počnou scházeti se s dítkami jinými, když počnou chodit do školy, naučí se hravě angličtině, jižto slyší na všech stranách. Ve škole vypravuje se jim stále o velikosti a slávě Ameriky. Dítka vžije se velmi snadno do obého a již je ztraceno. Ono mluví sice s rodiči česky, ale jakmile přijde mezi dívky a třeba to byly dívky české, mluví anglicky. Ono slyší sice, kterak otec vypráví o daleké vlasti, ale nechápe, jak možno blouznití o tak malém kousku země, jenž vedle Ameriky úplně

mizí, o němž mimo rodinný dům neslyší ani slova. Dítě jest nyní česky vychovávaným Američanem. S bolestí pozoruje to otec a chce to napravití. Sebere rodinu svou a vypraví se na cestu do Čech, doufaje, že rodná jeho zem vzbudí v dítkách tentýž zápal, jako panuje pro ni v srdci jeho. Avšak zmýlil se. Dítkám je tu vše cizí. Ony neslyší nikde ani slova té angličtiny, na kterou si zvykly, vše je tak malé, tak nepatrné proti Americe. Dítkám stýská se po domově. Avšak nejen to, i otec k svému zděšení musí se přiznati, že necítí se více v Čechách tak doma jako před odchodem svým. Vžil se v Americe do poměrů zcela jiných. Myslel, že musí býti všude tak a nyní najde v tom nejzamílovanějším koutku celého světa život, jenž dotýká se ho téměř až mrazivou rukou. Miluje svou vlast, ale odchází přece zase a odchází skoro rád. Prátele a známí očekávají návrat svého krajana a těší se, že jim bude vyprávět o Čechách něco potěšitelného. Avšak sklámali se. Neslyší od něho nic jiného, než to samé, co věděli, když jeli z Čech do Ameriky. Slyší od něho vypravovat jenom o samém utiskování Čechů ve staré vlasti, že již ani „Kde domov můj“ si zazpívát nesmějí. Dále na co se nejvíce těšil, že mu přišlo k zmaření: sokolská slavnost zakázána. — „Aby hrom do toho uderil!“ pomyslí si, odjíždí zpět do Ameriky a je rád, že je opět doma, kde si může aspoň ve veselé společnosti zazpívat: „Bývali Čechové.“ — F. Krejčí.

Různé zprávy.

Chůze po vodě. C. W. Oldreive, jenž před nějakým časem získal si známost v kruzích „sportmenů“ „chůzí“ po vodě na řece Hudsonu, pustil se tentokrát po řece Merrimac v Lowellu, Mass., mezi mosty ulice Aiken a Central. Jako v New Yorku, měl i tentokrát na nohou dřevěné podlouhlé bedny. Proud jest zde silnější nežli na Hudsonu a proto může se říci, že spíše plul, nežli šel, neboť proud zanesl jej doprostřed řeky, vzdor tomu, že Oldreive všemožně se mu vzpíral. Cesta mezi mosty, tři čtvrtě míle, trvala mu 25 minut. Pod mostem Central jsou vodopády as 8 stop zvýší, peřeje a víry, v délce půl míle. Oldreive zahánán byl mezi dva hlavní vodopády, kde jest stálý vír; tu byl unášen vírem dokola, přes balvany skalní a útesy. Nemoha se udržeti zpřímá, padl několikrát do předu, pokaždé se mu však podařilo opět se vzpřímítí. Diváci, jichž tu bylo po březích na 5000, měli Oldreive-a již za ztracena. Konečně se mu přece poštěstilo dostatí se z víru a on úplně vysílen dostal se ku břehu.

Pěštní zápasy. V San Francisku odbýval se 10. ledna pěštní zápas v tělocvičně Golden Gate Athletic Clubu. Rohovníky byli George Mulholland z Au-

stralie a Billy Mahan z Kalifornie. Kalifornčané praví, že dosud neviděli zápasu tak dlouhého. Trvalť pět hodin a tři čtvrtě. Z počátku zdálo se, že zvítězí Mulholland, jenž počínal si obratněji než Mahan. Když však zápasníci nastupovali k náběhu osmdesátšedému, byli tak vysílení, že bylo patrné, že žádný z nich nemá již tolik síly, aby protivníka svého dle pravidel zápasu přemohl. Proto zápas ukončen a prohlášen za nerozhodnutý. — Mezi Sullivanem a Kilrainem vyjednává se o pěštní zápas, jenž odbývatí se má v okolí Nového Orleanu v Louisianě v měsíci červnu. Zápasití se má o \$20.000, jež každý zápasník napřed má složití. Oba zápasníci zamýšlí odebratí se co nejdříve do Louisiany, aby se aklimatisovali.

Závody bruslařské o světové předáctví odbývaly se v minulé právě dny v Amstrdamu, v Holandsku. Ve třech závodech dvoumílových zvítězil dvakráte Rus Von Pančín, jednou Američan Jos. F. Donoghue z New Yorku. Nemůže být tedy ani ten ani onen prohlášen za vítěze v závodě dvoumílovém, poněvač vítěz musí překonat své protivníky ve všech třech závodech. — Donoghue vykonal 10. ledna cestu dvou mil za 6 minut 24 vteřin, největší to rychlost dosud docílená. Před ním největší známou rychlost docílil Hugh McCormick, 6 minut 45 vteřin. — V neděli, dne 13. ledna, odbýval se závod mílový na kluzišti amstrdamského bruslařského klubu. Dráha byla skoro půl míle dlouhá, po stranách podélných rovně se táhnoucí, na obou koncích spojená obloukem měřicím 127½ yardu. Diváků přítomno bylo na 20.000. Pančín překonal opět Donoghue-a, vykonav míli o půl vteřiny dříve než tento, a sice za 2 min., 57 vteřin. S jedné strany tvrdí se, že i tato rychlost jest dosud největší, jiní opět udávají, že 1. února 1887 Tim Donaghue, bratr poraženého, vykonal jednu míli blíž Newburghu, N. Y., za 2 min., 12 a tři pětiny vteřiny.

Jubilejní slavnost „Sokola“ Lublaňského, ku oslavě 25letého trvání vydarila se dobře. Slovinci, zvláště pak obyvatelstvo lublaňské, projevilochylnost i lásku k Sokolstvu četným účastněním se slavnosti i nadšeným uvítáním hostů Sokolů. Slavnosti účastnilo se 65 Sokolů z Čech, pak Sokolové z Terstu, Karlovce, Záhřeba, Mozirje a j. v. Na počest hostů uspořádána řada slavností. V průvodu, jenž sestaven již v Trbiži, v Korutanech, nalezaly se dvě čety českých Sokolů v kroji, první o 26 členech, druhá o 20 členech. — Cvičení veřejné přerušeno lijákem. Sokolové čeští, již při cvičení na bradlech vyznamenání bouřlivým potleskem, stěžují si na špatné upravení cvičiště i na nepořádek, jaký při cvičení panoval. Cvičení protná nezdarila se, každá

jednota cvičila kdy, jak a na čem chtěla, obecnostvo smísilo se s cvičícími atd. — Druhého dne (9. září) odbývány závody v tělocvičně něm. realky, jichž účastnilo se 10 českých Sokolů. Závodilo se ve skoku dalekém a na hrazdě, body za výkony z obou cvičení sečítány. Poněvadž jenom na jednom náradí závoděno a tu ještě vylosováno cvičení poměrně snadné, rozhodoval o přebornictví hlavně skok. Přeborníka, kteří odměněni cenami, bylo jedenáct: 1. Boh. Potůček z Vídně, 2. Em. Vasyka z Plzně, 3. Karel Fiedler z Prahy, 4. Ant. Fiedler z Prahy, 5. N. Fink z Lublaně, 6. Václ. Hora z Plzně, 7. N. Mago-lič z Lublaně, 8. Jos. Wernik z Lublaně, 9. Jan Kovářík z Nymburku, 10. N. Wit-taus z Záhřebu, 11. Ed. Brož z Plzně. — Nejdelší skok vykonal br. Boh. Potůček, 5 metrů 90 centimetrů. — Sokolu pražskému dostalo se od Sokolu lublaňských tohoto připsu: Draží bratří! Slavnost pětadvacetiletého trvání naší jednoty nebyla by se mohla slaviti tak skvěle, jak se to stalo, kdyby nebyli do středu našeho přibyli bratří z Čech, kde myšlenka sokolství tak mohutně se vyvinula. Jako vloni výletníky české, tak pozdravoval národ náš letos vyslanec sokolské s nadšením, neboť v českých bratřích spatřuje své učitele v každém ohledu. A věru i v tělocvičce dokázali ti z bratří českých, již veřejně cvičili a závodili, že mnoho se máme od nich ještě učiti; ano, oni mají zásluhu, že hned po slavnostních dnech v jednotě naší zavládl nový ruch, jenž zajisté bude míti v zápětí povznesení myšlenky sokolské mezi národem naším. Děkujeme Vám tedy, draží bratří! za četné deputace Vaše a žádáme, poněvadž jednota Vaše stojí v čele všeho sokolského ruchu českoslovan-ského, abyste tento vděk náš ráčili vysloviti všem jednotám českým, které u slavností našich zastoupeny byly. V naději, že zase v brzkou shledáme se u některé pro sokolskou rodinu veselé příležitosti, pro-voláváme Vám srdečné: „Na zdar!“ Za výbor „Sokola“: Iv. Hribar, starosta. — Ferko Krsník, tajemník.

Zprávy z Čech.

(Sokolové do Paříže.) Časopis „Sokol“ pražský přináší v prosincovém čísle následující vyzvání: Vzhůru do Paříže! Pařížský odbor slavnostní zasílá obsáhlý program všeobecných závodů, jež na jiném místě v překladech přinášíme. Máme již po ruce i překlad určených cvičení, jež co nejdříve br. jednotám bude sdělen. Jest již na čase, abychom chopili se příprav k výpravě naší do Paříže a sice především sobě zajistili statné mužstvo k závodům. Podle pravidel bude nám možno účastnit se závodu družstev a) neb b) a v závodech jednotlivců. K prvému zejména dlužno nám zřetel obrátit. Z některých žup do-

cházejí již zprávy o jmenování závodníků. „Sokol“ pražský a župa středočeská hodlají dokonce celé družstvo k závodům vyslati. Jest nezbytno, aby do nového roku určití závodníci již se ohlásili, aby se cvičením počítí mohli. „Sokol“ pražský svěřil přípravy zvláštnímu odboru, jemuž předsedá br. dr. Podlipný. Odbor ten zahájil vyjednávání s dráhami a sdělil co nejdříve výsledek. — Výprava ta, jež počátkem června r. 1889 bude podniknuta, bude pouze sokolským kruhům vyhrazena, však žádá toho čest jména sokolského, aby z jednot sokolských vyslání byli před tvář ciziny jen mužové vybraní, představu Sokolství v každém směru budící. — Navrhujeme, aby po všech sídlech sokolských byly zahájeny sbírky k výpravě vzorného mužstva do Paříže, jež se zvědavostí a vřelým účastenstvím stopuje přípravy naše. Výpravy té bude možno všem členům sokolských jednot se účastnit, ať již cvičiti mívají čili nic, ovšem znovu na srdce kladem přání své, aby jednotlivci majíce na paměti velký význam tohoto vystoupení před tvář předního národa Evropy a shromážděné ciziny, jakož i účel podniku toho, jímž věc naše v plném lesku se ukázati má, bez ješitnosti přísně spůsobilost svoji k tomu posoudili. Příštím ročníkem chceme přípravám k výpravě pařížské zvláštní část listu věnovati. K sjezdu pozvány byly tělocvičné jednoty české, švýcarské, belgické, ruské, španělské, vlášské, dánské, nor-véžské, švédské, hollandské, luxemburské a anglické. Valná část jich oznámila již své účastenství.

(První ceny za plány na Sokolovnu v Plzni.) „Sokol“ plzeňský podniká různé kroky, aby si zabezpečil svůj vlastní stánek, vlastní tělocvičnu, jakou se honosí mnohé jednoty sokolské. Podle statistiky sokolské jest Sokol plzeňský dle počtu členstva hned za Sokolem pražským a předce jinými jednotami v otázce tělocvičny byl předhonen. Co jiné jednoty bratrské shromážděly příspěvky na tělocvičnu, zapomínal Sokol plzeňský pro úkol národní, který v Plzni spadá na jeho bedra a jenž vyžaduje celé jeho síly, na sebe sama. Myšlenka a touha po vlastní tělocvičně neusnula však. Když část úkolu národního předal Sokol plzeňský jednotám a spolkům jiným, pomýšlel na zbudování důstojné tělocvičny a maje část jmění zabezpečenou vypsal tři ceny na nejlepší plány, které byly zvláštní komisí předloženy a rozděleny. První cena nebyla přiruknuta nikomu. Druhou cenu obdržel plán s heslem „Vzletem sokolím“, třetí cenu plán s heslem „Moje barva červená a bílá“. K zakoupení doporučený 2 plány s hesly: „Vzletu a nadšení“ a „Smělým letem sokolím“. Po otevření obálek s hesly shledáno, že cenami poctěni byli dva Pražané, cenu II. dostal pan Ludvík Čížek, asistent při české technice a cviči-

tel Sokola pražského, a III. cenu pan J. Fialka, stavitel. Majitelé plánů, které jsou k zakoupení odporučeny, udají ceny opět pod hesly svými. Ostatní plány budou vráceny.

(Česká obec sokolská.) Stanovy české obce sokolské, o nichž jednáno bylo na sjezdu sokolském v Praze 28. září m. r., mistodržitelstvem schváleny. Jednota pražská oznamuje radostnou tuto zvěst Sokolstvu českému, svolává prvý valný sjezd české obce sokolské, jenž odbývati se má v tělocvičně Sokola pražského 3. února r. 1889. Na sjezdu zvolen má býti výbor, jenž by záležitosti obce řídil. Jednání valného sjezdu jest veřejné. Přístup a právo rokovací ve valném sjezdu mají všichni členové jednot sokolských v župách sdružených. Valný sjezd je schopným k usnášení, přítomna-li aspoň pětina všech zástupců. Každý zástupce má jeden hlas. Plnomocenství se nepřipouští. — Články, týkající se členství obce a valného sjezdu (jež na sjezdu v září podlely některým změnám), jsou následovny: §. 5. Členem spolku může býti toliko župní spolek českých tělocvičných jednot v Čechách sídlící, když se za člena přihlásil a výborem přijat byl. Župě v tomto případě na rovní stojí Pražská tělocvičná jednota Sokol. — §. 8. Valný sjezd skládá se ze zástupců žup k spolku náležejících; každá župa vysílá z jednot k ní patřících, za každých sto členů jednoty jednoho zástupce. Prebytky přes 50 členů čítají se za plných sto. Z jednot čítajících méně než 100 členů taktéž po jednom zástupci k valnému sjezdu se vysílá. Volby zástupců dějí se před valným sjezdem ve valných hromadách v župě zastoupených jednot. — §. 9. Výbor na 3 léta zvolený sestává ze starosty, 4 členů a 4 náhradníků valným sjezdem zvolených a z vyslanců župních. Každá župa vysílá za každých 1000 členů jednot v ní zastoupených jednoho vyslance. Prebytky přes 500 členů čítají se za plných 1000. Župy, v nichž jest méně než 1000 členů zastoupeno, taktéž po jednom vyslanci do výboru vysílají. Volby vyslanců dějí se k vyzvání výboru ve valných hromadách žup.

Lichá zpráva.

V některých časopisech v Čechách i zde v Americe objevila se zpráva, že Sokolové z Chicaga jmenem Sokolů amerických zaslali Dr. L. Riegrovi k sedmdesátým narozeninám blahopřejný telegram. — Sokolové chicagští sdělují, že o telegramu ničeho nevědí, rovněž z ostatních jednot nebyl žádný telegram zaslán. Vysvitá z toho, že buď někdo spůsobil si nečasný žert, aneb že v Čechách v některé redakci sami podpis Sokolů k telegramu zmíněnému přivésili.

SOKOL + AMERICKÝ

Orgán Sokolstva Česko - Amerického.

Vydává a rediguje Fr. Lier.

NÁKLADEM VÝK. VÝBORU NÁR. JEDN. SOKOLSKÉ

Vychází 15. každého měsíce.

NEW YORK, 15. LEDNA 1888.

Což nepoznáme se?

Píše A. Tesaf.

(Dokončení.)

Tu a tam vyskytne se sice mnohý, jenž myslí, že tu lhostejnost překoná. Ale i ten, když konečně netečnost svých spoludruhů sezná, tu ustupuje do pozadí vykonává jen nucené povinnosti; posléze vidíme jej zanedbávati i to, až s chladností opět vystupuje aneb jest vyloučen ze sboru. Velmi zřídka se stává, že opět se vrátí, neboť vystoupili členové rozcházejí se po různých spolecích a zapominají na ten kruh dříve tak vábíví. Vždyť nenašli tam, co hledali. Jak šlapete po své vlastní věci a dusíte oheň, jenž by osvětou nám byl k naší svobodě. Pomněte, bratří, patříte-li k některé jednotě, jež vládne již dosti značným jméním, jak asi vám na tom záleží, jak se rozmáháte neb klesáte, jak staráte se málo o to, co k dobrému neb zlému usnesou členové přítomní, když v nálevně neb v jiném hostinci raději hodíte si v karty, a o to, co se ve schůzích děje, se nestaráte. Kam přišli by jste, kdybyste byli s některým obchodníkem ve spolku a vlastního obchodu si nevěšali? Jistě že byste byli brzy hotovi s Vaším majetkem.

Ovšem že ve sborech našich se zbytečně majetkem neplýtvá, však co se sborových záležitostí týče, měl by každý co možná nejvíce na jednání podílu bráti a starati se o zlepšení toho, k čemu přilnuli jsme, jakož i dobro své vlastní jednoty. Jaký dojem to činí na pozorovatele neb nové členy, vstupují-li do schůze, v níž jest přítomna čtvrtina členu, ba mnohdy ještě méně; zajisté že pozná hned tu naši horoucnost a chuť k zdokonalení sama sebe. Tím podáváte důkaz své slabosti, že co Sokolové nedovedete se překonat, ba ještě jiné odvádíte a svádíte, a k vůli své zábavě zanedbáváte, co jest vám prospěchem. A což, jak to vypadá mnohdy s těmi, již přijdou? Zaplatí si a honem spěchají pryč, by snad si neulovili nějaký výbor, ano i ve schůzi mnohdy přítomní vzdalují se na chvíli, by nemuseli na se povinnost brát a takto se tomu vyhnuli. Věru, jako bychom strašili! Vždyť vykonáváte to sami pro sebe! A to jest vám za těžké? Ku podivu!

Nyní podívejme se do cvičírny. Musím přiznati, že sobeckost a vzdorovitost

jsou také vlastnosti některých členů, neboť zde jest k poznání, že tělocvik nedošel toho uznání ještě ani mezi vlastními členy. Pak těžko vábit někoho k věci, kterou ani sami ocenit nedovedete. Přesnost a kázeň jest mnohým Sokolům velmi nenáviděnou věcí. A náčelník má časem co činiti, by nepřišel do nenávisti. Pak těžko jest mu povinnost svou jak patří zastávati. Vždyť odebíráte mu sami chuť k práci! Pak chcete, by cvičírny naše se plnily, když takto jednáte. Vy volíte si vůdce, však ty poslouchat nechcete. V podobném případě může se snadno stát, že vám bude těžko pro úřad takový dostati někoho, neboť neuznalost vaše bude každému výstrahou. Vy neznáte obtíže s tím spojené. A proto jest na vás, byste jednali jak se na vás sluší a patří a slov náčelníka neb podnáčelníka jakož i vašich cvičitelů by jste dbali co nejvíce. Malicherná vzdorovitost náleží také ku cnostem některých Sokolů. Když některý z vás nepřijde do cvičení po celý měsíc neb dva a jest jeho místo jiným členem vyplněno, tu ze samé lásky k tělocvikovi nepřijdete se na nás ani podívat. A což když je třídění družstev a některému se vám stane, že přijdete o družstvo níže neb zůstanete v starém družstvu, tu zapomináte na vlastní prospěch, který ustoupiti musí falešné ctižádosti, vzdalujete se cvičírny a tak mslíte se sami na sobě. Ba mnohý i když je povýšen samou radostí nechá toho také. Tak tedy poznali jste krásnou tu myšlenku sokolskou. Netušíte ani ono dobro, jež vám tělocvik poskytuje? Nevíte, že tužíte paže své, že vyvinujete se v muže silné a zdravé, že sílíte ducha svého jen ku prospěchu svému vlastnímu? Vezměte si za příklad Sokola pravého, jenž nemá tělocvik jen pro ukrácení chvíle a pro zábavu, poznáte, že Sokol ten čerpá zdraví a sílu z tělocvikovi, jenž jest mu prostředkem neocenitelným. Zavrhněte neblahou nedbalostí, staňte se rádnými navštěvovateli tělocvikovi a budou z vás dobří Sokoláci. Vzpomeňte na ten krásný sokolský život, v němž bratrství a láska má nás vábiti v kruh náš. Nám netřeba vyhledávati společností jiných, my máme co bratří milovati jeden druhého, my máme svorně působiti na dráze nám vytčené a hleděti povznéstí sebe sami. Jak milo by bylo v kruh náš vkročiti, kdybychom častěji se scházeli a zvali přátele naše mezi nás. Arci, podobné přátelské schůzky vyžadovaly by, bychom scházeli se jako doma ve vlastní rodině, aby chvíli ta, kterou by mezi námi kdo prodlel, byla každému příjemna a hledána.

My z New Yorku a okolí scházíme se jednou za čtvrt roku k společným cvičením, bychom zkusili společně své síly a přesvědčili se o pokroku cvičících členů jednot našich, bychom se lépe poznali a utvrzovali naši pásku, jež nás víže, bychom prokovali o tom, co by nám prospěšně

bylo. Však žel, že se musím vrátit opět k těm, kteří se snad za nás stydí, neb nás nenávidí. Málo jest těch, kteří hledají mezi námi to, co nám tak milé a drahé. Kdo vzpomene na ona čtyry společná cvičení, které jsme poslední rok odbývali, ví, jak členové naši jsou neteční, jak každý straní se toho, by nemusel na sebe natáhnouti cvičební oblek. Kdo počítal členy přítomné při těchto cvičeních, v nichž zastoupeny jsou tři jednoty, zhroutil by se. Pomyslete, když z více než sta činných členů od všech jednot účastní se cvičení 20 až 25. Toť zajisté poměry utěšené, zvláště pomyslíme-li, že cvičení podobné přístupno jest i těm nejslabším. Jak potěšitelné bylo by pro nás, kdybychom se jednou za čtvrt roku všichni sešli. Jakou chuť bychom dostali k práci, jak sílilo a vábilo by to každého v střed náš, kdyby viděl, jak celý život mezi námi panuje. Zkuste to jednou a přijďte všichni, jsem jist, že podruhé přijdete opět. Či nezbyvá vám již ani tolik času, byste mezi námi hodinu neb dvě ztrávili? Což ten zájem pro věc dobrou vysychá již v prsou vašich a vám stává se jiné milejší? Kdyby nebylo někdy pohřbu, ku kterému jste pod pokutou \$1.00 svoláváni, snad bychom se ani nepoznali, snad by mnohý zapomněl, že jest Sokolem. Pomněte, že národ na nás patří, že ve vás hledá sílu a jarost, mužnou odvalu a život, jímž máte sílit i jiné. Vy máte být útěchou svého lidu a vzpružovateli národního vědomí. Národ od vás očekává mnoho. A proto jste-li schopni života, nedřímejte, dokažte, že ve vás víří krev sokolská, dokažte, že jsme zřídlem, z něhož vychází zastanci svého národa. Vzpomínka na výpravu sokolskou nechť jest hořící pochodní, jež svítit nám bude ku blahé práci naší. A proto: Tužme se!

Účinek tělocvikovi na zdraví.

Napsal MDr. Krupička.

(Náhodou přišla mě do rukou kniha, týkající se tělocvikovi, a tudíž nebude na škodu, když podám našim Sokolům jeden výňatek z této knihy, která jest povšimnutí hodna. — F. K.)

Zdraví na dvoji způsob pohromu trpívá, buď tím, že lidé nesmyslným způsobem života sami si je podkopávají, buď tak, že pod tíží škodlivých vlivů, kterým těžko aneb dočista vyhnouti se nelze, klesají. První nemoc svou, jak se říká, bezprostředně zavinují, druzí více méně nevinně k ní přicházejí. Škodlivé vlivy člověkem nezaviněné mohli bychom opět na dvě části rozdělit, na takové, které absolutně, tedy u každého zdraví poškoditi musí, a na takové, které jen na tom škodlivost svou osvědčiti mohou, který nedostatkem otužilosti neb stávající již náchylnosti k té které nemoci podajným se ukazuje. Touto druhou částí opět valný počet

nemocí aspoň prostředně zaviněn je a dá se jí tedy aspoň částečně předejiti. Ukázali jsme již nahoře, jak tělocvik k spřádání nejším u životu nás vede, jak střídmost v jídle a pití na srdce nám klade, jak nám všelikých výstředností zřící se káže, samé to momenty, které již samy o sobě zdraví ohrožují. Když se jim vyhneme, i zdraví si uchováme. Tělocvikem jdeme mnohým škodlivostem s cesty, i takovým, které účinek svůj okamžitě neobjevují, po čase ale přece a to tím tvrději s následky svými vystupují. Vřak to je jen menší část zdravotního významu jeho, tím více, an to i bez něho docíliti můžeme, máme-li jen rozum, zdravé zásady a smysl pro budoucnost. Tento účinek tělocviku mohli bychom nazvati morálním. Hlavní účinek tělocviku je však palliativní. Palliativním nazýváme prostředek ten, který znesnadňuje vystoupení některé nemoci neb dokonce je zabraňuje. Prostředek takový ruší náchylnost (disposici) anebo jí vzniknouti nedá. Disposice pak v povstávání mnoha zlobných nemocí velkou hraje roli. Přihlížíme-li ale blíže k tomu, v čem vlastně ta náchylnost záleží, tož shledáváme, že pojem její není vždy náležitě jasný. Obvyčejně poukazuje ji na slabost, sešlost tělesní, rozmařilost a nedostatek otužilosti aneb na činitele pro nás posud záhadné, na př. dědičnost. U toho, kdo takovými vlastnostmi je přioděn, jen velmi nepatrného podnětu je zapotřebí, aby tak neb onak onemocněl. V jistém ohledu vlastně ke každé nemoci jakési náchylnosti je potřeba, neb když na př. někdo nohu si zláme, tož byla slabost jeho kostí tím vinna, a dá se zcela dobře mysliti (ovšem nárazy přílišné síly vyjímaje), že jiný kostí silnějších byl by náraz ten bez závady snesl. Anebo někdo zastuzením zánět plic si uloví, otužilý byl by to snad pouhou rýmou odbyl. Tělo jak říkáme ocelové nejlepším je prostředkem proti povstání všelijakých nemocí, a v tom ohledu je tělocvik prostředkem nedostizitelným. Ale nelze upřít, že stává jistého druhu disposice, jež s povahou těla (aspoň tak daleko, pokud ono zkoumání našemu přístupno je) nic co činiti nemá a která snad již vrozena je. Proti té otužilost tělesní není faktorem docela lhostejným, ač nemá tu váhu jako jiné, za to ale spřádání veškerého života, docílení zdravotních podmínek co možná nejpříznivějších důležitým jsou činitelem. I v tomto směru tělocvik prospěšnost svou ukázati může, a dá se toho zcela dobře ač pozorně užiti. Poukazuji tu jen k souchotinám, které často v rodině se dědí. Nedalo by se tu rozumným pěstováním tělocviku vedle vyplnění ostatních podmínek takového otužení těla a tím i plic docíliti, že by objevení jejich se zamezilo? Lékařové v takových případech sami k tělocviku radí. Ale mlu-

víme tu jen o disposici, ne o nemoci samé, proti té beztoho všechny prostředky jsou marné a tělocvik jen by ještě škodil. Tak je to ještě v mnoha jiných případech. Tělocvikem stává se tělo naše k nemocem méně náchylné a proto stávají se ony řídkými. Každé nemoci však se nemůžeme uvarovati i při těle sebe otužilejším i při pozornosti sebe větší. Ale když už někoho nemoc na lůžko upoutala, tož můžeme mu tu útěchu dáti, že pevná jeho konstituce, vzdornost těla jeho ji mnohem snáze a dříve překoná, a že opět ke kýženému zdraví se vrátí. Posloucháť tělo nemocné týchže zákonů přírody jako zdravé, jen že tyto zákonů za obvyčejných okolností i neobvyčejné příznaky a zjevy na něm vyvolávají. Člověk starý, sešlý, každé nemoci mnohem snáze podlehá, než člověk na výši svého rozkvětu stojící. Jsou arci také nemoci (na př. epidemické, nakažlivé), proti nimž nic nás uchrániti nemůže a na jejich průběh utužilost tělesní žádného vlivu nemá. Ale to nevádí, učiní zajisté každý dost, když se otuží proti tomu, proti čemuž se otužití může. O onom stálém postonávání, které, ač nepatrné, přec mnohým lidem život strpčuje, člověk v pravdě otužilý ani zdání nemá. Každý pravý Sokol stálému těší se zdraví a proto je mu také lehko vždy dobré a veselé mysliti býti. Nade vši pochybnost jasný je ale účinek zdravého, otužilého těla na nemoci vnější (chirurgické). Kdo příležitost měl pozorovati, jak úrazy na pohled nepatrné na těle sešlém, zeslabeném, následky ty nejzlobnější mívají, kdežto na druhé straně opět tělo otužilé, silné, úrazy velmi značné bez následků sněsti může, nejinak souditi musí, než že tělocvik tělo naše vzdornější činí. Jen tím si vysvětlujeme, proč tak zřídka v tělocviku z nárazů nutně s ním spojených povážlivější následky povstávají, pohmoždění samo se ztratí a rána v několika málo dnech se zacelí. Na průběh ale značných nemocí chirurgických konstituce tělesní velký vliv má, a lékař, má-li mínění své o něm podati, vždy také na tělesnou povahu nemocného zřetel vzít musí. Tělo silné, otužilé ale také k podnikům je schopno, jež intenzivností svou a délkou trvání zdraví ohrožují, jako na př. u mnohých zaměstnání; ono v sobě i houževnatost chová, a tou vlastností ozbrojeno, snadno mnohý útok na naše zdraví odrazí. Tím vším pak nutně se děje, že jednak nemoci řídkými se stávají, jednak méně nebezpečnými, že tedy životu našemu nebezpečí předčasného churavění neb dokonce předčasné smrti nehrozí, a za druhé, že ono scházení sil, které v pozdějších letech vždy se dostavuje, následkem kteréhož by vlastně jedině každý člověk běh života svého ukončiti měl — více do dálky se posouvá. Tělo naše nestárne tak rychle, čímž délky života našeho přibývá. Tělocvik tedy i život náš prodloužit může.

Může-li pak kdo od něho více žádati? Vynasnažili jsme se vylíčiti, jak tělocvik na tělo lidské a prostřednictvím jeho i na povahu naši působí. Výsledek jest, že směle říci můžeme, že člověka všestranně zdokonaluje. Onť dítěti, jinochu i muži, onť pohlaví něžnému i silnému stejně je prospěšným. Onť přetížnému pracemi úlevy a oddechu, málo zaměstnanému zaměstnání poskytuje, sklíčeného rozveselí a rozjařenému neškodný směr radosti vykáže. Onť střídmost a mravnost, a tím i zdraví a blahobyt uchovává, a tak neprospívá pouze jednotlivci, nýbrž celé společnosti, celému národu a člověčenstvu. Nikterak nedá se tedy ospravedlniti, když se starost o pěstování tělocviku jednotlivcům ponechává; co k společnému blahu přispívá, o to by se i společnost starati měla, jen tak značných úspěchů docíliti možno. Síly a působení jednotlivců zůstanou při vši snaze a horlivosti jejich vždy nedostačnými, neb jen tehdy, když tělocvik vždy, všude a od každého pěstován bude, mohou se od něho očekávati účinky celý národ povznášející. Avšak dokaváde tak daleko nedospějem, pěstujmež věc tak duležitou a prospěšnou se vši pílí, jednak aby stále a stále se šíříc již nyní napořád obecnějším majetkem se stala, jednak aby, až doba nadejde, našla všeč půdu úplně připravenou a vnitřní vývoj na výši co možná největší. Aby brzy se takto stalo, k tomu přispívejž každý hřívnou svou, každý buď horlivým apoštolem dobré a nad jiné vznešené věci naší! Na zdar!

V ý k o n n ý v ý b o r .

Někteří Sokolové Chicagští velmi se jítí, že neděje se jim po vůli v otázce sídla výk. výboru. Útočí na dosavadní výkonný výbor, na jednotu newyorskou, na některé zástupce a zvláště na mne. Hledí všemožně dokázati, že druhá volba jest platna, že výk. výbor N. J. S. patří do Chicaga. Všimněme si duvodů, kterých ku svému tvrzení používají. Nejvíce opírají se o to, že prý všichni zástupci protokol podepsali a tím druhou volbu stvrdili. Kdyby tomu tak bylo, pak bychom protokol zajisté nebyli podepsali. Všichni zástupci však věděli, že potvrzují pouhé zápiscky sjezdu, t. j. že správně v protokolu udáno jest jednání sjezdu, a to podpisovali. Za příklad sloužiz nám jednání soudní. Obžalovaný obviňován jest ze zločinu, jehož se nedopustil. Po výsledku podepíše protokol. Přizná se tím ku zločinu? Nikoliv. On potvrzuje pouze, že při soudu tak jednáno bylo, jak v protokolu udáno jest.

Nevím, jak do veřejnosti dostala se zpráva, že vyslanci, kteří nechtěli druhou volbu, proti této neprotestovali. Všem vyslancům na sjezdu přece jest v živé paměti, jaký výstup následoval, když pisatel

tohoto článku jmenem těch, kteří hlasovali pro New York, proti druhé volbě protestoval. Vždyť přece jeden zástupce následkem toho protestu druhého hlasování se vzdal.

Někteří Sokolové praví, že vyslanec, jenž celý ten neblahý spor vrtkavostí svou zavínil, měl právo hlasovat, jak sám chtěl. To jest pravda. On však udal sám, že právo to nemá, že jednota mu uložila, aby hlasoval pro Chicago. Na základě tohoto nepravého udání provedla se druhá volba, k níž ostatně neměl předseda sjezdu za žádných podmínek připustit, když první volba řádně provedena byla a sídlo výkonného výboru již prohlášeno. Líší se všude volba od pouhého usnešení, jež může být v úvahu vzato i zrušeno. Volba však, řádně-li provedena, v úvahu brána býti nemůže. Již z toho ohledu každý soud prohlásil by takovouto druhou volbu za neplatnou. Dejme tomu, že při minulé presidentské volbě rozhodoval by jeden electorální hlas. Volba by byla odbyta. Zvolen Harrison. Po volbě oznámil by jeden elector, že se zmátl, že chtěl hlasovat pro Clevelanda. Byla by připuštěna nová volba? — Vždyť by se tomu vysmál celý svět! — Volba tedy s pouhým usnešením o nějakém předmětu do jednoho pytle házetí se nesmí. Však i kdyby tomu tak bylo, tedy podle prohlášení Sokola F. C. Layera, jehož Chicagští starostou N. J. S. zvolili, ono zlopostvité „znovuuvázení“ platnosti by nemělo, neboť podle jeho udání potřebí jsou k tomu dvě třetiny hlasů, jež docíleny nebyly.

Výkonnému výboru některými Sokoly vytýká se, že si osobuje příliš velkou moc, ruše usnešení sjezdu. Tomu není tak. Naopak, výk. výbor snaží se dopomoci usnešení sjezdu k platnosti, usiluje o to, by první volba, v níž jediné a neporušeně projeveno přání většiny jednot, uznána byla za platnou. Může-li se někomu vytýkati osobování si moci neb diktatorství, jsou to jenom ti, kteří první volbu zrušiti se pokouší. Pravím výslovně, že první volba zrušena není, poněvadž jest to nemožností. Nikdo neměl práva k rušení volby — ani sám sjezd, když volba již jednou řádně provedena byla.

Mimo uvedené přihlíží výk. výbor k tomu, že kdyby podobné jednání prošlo, mělo by demoralisující vliv na správu N. Jed. Sokolské. V té platit má jenom jednání přímé, mužné, sokolské. —

Nyní dodatí musím několik slov k obhájení svému. Proto, že jsem nemlčel, že vyjádřil jsem otevřeně mínění své, jsem některými Sokoly hanoben a podezříván veřejně z činů nekalých. — Klade se mi za vinu strannictví, že neuveřejnil jsem v „Sok. Am.“ „obhájení“ Sokola Hladovce. Zajisté že obhájení jen poněkud slušných byh byl uveřejnil, jako jsem uveřejnil

„vysvětlení“ Sok. Trísky. Poněvadž však v tom tak zvaném „obhájení“ nalezala se spousta nadávek a podezření neodůvodněných proti více osobám, neuveřejnil jsem je. Tolik práva má redaktor každého listu.

Dále vrženo na mne podezření, že Sokola Trísku jsem přemlouval, aby hlasoval pro New York. Podezření to mohu snadno vyvrátit, jako vyvrátil jsem již dříve svědectvím Sokolů podezření, jež na mne vrhl Sok. Tríska, že na jméno Sok. Kouby poslal jsem telegram do St. Louis. Sokolové J. W. Kouba, V. K. Tríska a já sešli jsme se u oběda u první jmenovaného. Byla zavedena řeč (nikoli mnou) na výk. výbor. Optal jsem se Sok. Trísky u přítomnosti Sok. Kouby i jeho manželky, pro které místo bude hlasovat. — Odpověděl, že pro New York, že v St. Louis jsou s výk. výborem v New Yorku spokojeni, poněvadž vše řádně vede. — To bylo vše, co mezi námi o výkonném výboru se mluvilo.

Podezření nejhorší, které ničím odůvodniti ani omluviti nelze, vrhl na mne, Sokola Wokala a Brodila Sokol Hladovec obviněním, že spolčili jsme se se Sokolem Halqem za tím účelem, aby Sokol Halq několik dollarů z pokladny Nár. Jed. Sok. získal. — Nejpádnějším dukazem proti tomu jest to, že výk. výbor sám na to upozornil v časopisu, z kterého se to teprve Sokol Hladovec dověděl, a že výk. výbor peníze za zpáteční cestu ze sjezdu, kterou Sok. Halq nekonal, od téhož žádá. Sokol Halq do poslední chvíle tvrdil mně i jiným, že v každém případě do New Yorku se vrátí, ať již na západě lepší místo získá neb ne. — Když k podobným zbráním odpůrci naši již utíkati se musí, pak zajisté vypadá to s nimi bledě.

První volbu sídla výk. výboru (New York) schválilo již šest jednot z třinácti. Jsou to jednoty: New Yorská, Cedar Rapidská, Baltimorská, Clevelandská, Dutch Killská a Morrisanská. Pro Chicago zaslaly výk. výboru dopisy: „Plz. Sokol“ a „Čechie“ v Chicagu, jednoty Milwaucká a St. Louiská.

F. Lier, red. „Sok. Amer.“

V o l b y .

Do výk. výboru zvoleni Těl. Jed. Sokol v New Yorku: Alois Wokal, Martin Hlaváček, Josef Wocel, Josef Kadlec, Jan Pavlík, Jos. Brodil, Jos. Strnad a Fr. Lier; T. J. Sokol „Svornost“ v Morrisanii: Ant. Karásek.

Výkonný výbor ve schůzi dne 14. ledna zvolil následující úředníky pro příští rok: Starosta Al. Wokal, náměstek Ant. Karásek, jednatel Martin Hlaváček, zapisovatel Fr. Lier, pokladník Jos. Wocel.

T. J. S. Čechie v Chicagu: Starosta Em. Beránek, náměstek Josef Křišťan

star., tajemník Václ. Janeček, účetní Petr Churaň, pokladník Václ. Husák, jednatel Fr. Plaček; správní výbor: Ant. Potůček, Vojt. Ksant, Jan Milota, Fr. Rudolf; náčelník Josef Křišťan ml. — Dopisy necht jsou adresovány: Václ. Janeček, 90 Emma St., Chicago, Ill.

Těl. Jed. Sokol v New Yorku: Starosta A. Wokal, náměstek Tom. Prach, účetní Aug. Tesař, zapisovatel Fr. Lier, pokladník Mart. Hlaváček, jednatel pro N. J. S. Jos. Janáček, 25 Ave. A, N. Y.

— Výbor pro zřízení pomníku Žižkovu u Přibyslavi jmenoval Národní Jednotu Sokolskou ve Spoj. Státech čestným členem vzhledem k příspěvkům, kteréž k tomu účelu Sokolové američtí při výpravě sokolské věnovali. V tyto dny obdržel výkonný výbor N. J. S. diplom, jenž jmenování to potvrzuje. Diplom vkusně je proveden rozličnými barvami.

Statistika jednot sokolských za r. 1887.

Sestavil Dr. Ed. Kaizl.

(Pokračování z č. 10. r. X.)

V 61 jednotě jsou mimo to ještě členové čestní, jichž jest celkem 137.

Členů zakládajících bylo 1185 tvořících 5·9 proc. veškerého členstva.

Členů přispívajících bylo 7229 tvořících 36·5 proc. veškerého členstva.

Nejvíce členů přispívajících čítají jednoty:

Praha	805	Boleslav Mladá	159
Slané	280	Brno	119
Turnov	197	Kolín	117
Jičín	190	Písek	115
Jaroměř	170	Tábor	100

Ve veškerých jednotách bylo 11266 členů činných, tvořících 56·8 proc. veškerého členstva.

Z počtu tohoto připadá:

na Čechy	9545 členů činných
„ Moravu	1539 „ „
„ Opavu	48 „ „
„ Vídeň	143 „ „

Nejvíce činných členů vykazují jednoty:

Plzeň	466	Olomouc (jízdní)	177
Praha	372	Žižkov	170
Hradec Kr.	188	Hora Kutná	168
Roudnice	179	Mělník	153

Cvičící členstvo:

Počet členstva cvičícího vzrostl sice proti r. 1882 z 2664 na 5271, přihlížíme-li však ku počtu všech členů, seznáváme, že poměrný vzrůst členstva cvičícího jest nepatrný; kdežto roku 1882 tvořilo členstvo cvičící 25 proc. veškerého členstva, zvýšil se poměr ten v r. 1887 pouze o 1·6 proc., obnáší totiž posud pouze 26·6 proc., což posud nelze nazvati uspokojujícím. Příčiny toho jsou stále tytéž, totiž nedostatek místností cvičebních, zejména zimních, nedostatek náradí a sil cvičitelských. Jest však naděje, že činností župních sborů

evičitelských, župních dohlížitelů a porádním evičitelských kursů župních, zejména poslednější nedostatek odstraněn bude a poměry evičební se zlepší.

Celkem bylo evičících členů (v 168 jednotách) 5271 tvořících 26'6 proc. všech členů čili 46'7 činných členů; na jednu jednotu připadá průměrně 31 člen evičící.

Největší počet evičících členů mají tyto jednoty:

Praha	372	Smíchov	70
Vídeň	120	Vinohrady	60
Plzeň	112	Rychnov n. K.	58
Malá Strana	106	Tábor	58
Jičín	95	Břevnov	50
Karlín	80	Chrudim	50
Prostějov (jíz.)	74	Kolín	50
Brno	72		

Počet družstev evičenců obnáší v 168 jednotách 371, takže připadá na jedno družstvo 14'2 evičenců.

Nejvíce družstev mají tyto jednoty:

Praha	19	Jičín	5
Karlín	8	Lomnice	5
Plzeň	7	Malá Strana	5
Vídeň	7	Tábor	5
Smíchov	6		

Po 4 družstvech má 6 jednot,

" 3 " " 24 "

" 2 " " 82 jednoty.

Ostatní jednoty mají pouze po jednom družstvu.

Čas evičení věnovaný.

Po celý rok evičí 141 jednot (a sice v Čechách 123, na Moravě 16, pak jednoty vídeňská a opavská. V r. 1882 evičilo celý rok 76 jednot).

Pouze v letě evičí 27 jednot (v Čechách 19, na Moravě 8, v r. 1882 evičilo pouze v letě 13 jednot).

Jednou týdně evičí 17 jednot

dvakrát " " 92 jednoty

tříkrát " " 54 "

čtyřikrát " " 3 "

pětkrát " " 1 jednot (Králové

Hradec)

šestkrát " " 1 " (Jičín).

1 hodinu týdně evičí 3 jednoty (Kunvald,

Rovensko, Dobříš),

2 hodiny " " 16 jednot

3 " " " 31 jednot

4 " " " 43 jednoty

5 hodin " " 17 jednot

6 " " " 27 "

7 " " " 4 jed. (Jičín, Klato-

vy, Malá Strana),

8 " " " 5 jedn. (Domažlice,

Nová Paka, Smíchov,

Nymburk, Mezeříč),

9 " " " 5 jednot (Jind. Hra-

dec, Králové Hradec,

Louny, Vysoké Mýto,

Praha),

10 " " " 1 jednot (Karlín),

10½ hod. " " 1 " (Vídeň),

11½ " " " 1 " (Liberec),

13 " " " 1 " (Plzeň).

* V Německu (s Rakouskem) bylo roku 1887 170.295 členů evičících; připadalo tudíž na 1 jednotu 50 členů evičících.

V Rakousku bylo v německých tělocvičných jednotách r. 1887 19.177 členů evičících, takže připadá průměrně na jednu jednotu 60 členů.

V Belgii bylo roku 1885 1493 členů evičících, průměrně tudíž 23 členové na jednu jednotu.

Cvičiště:

Nejdůležitější podmínkou zdárného a nepřetržitého evičení jest řádně upravená, krytá místnost. Splnění této podmínky je též největší překážkou při zakládání jednot sokolských; že podmínka tato ještě není všude náležitě splněna, patrně již z toho, že 27 jednot t. j. více nežli 16 proc. všech jednot evičí pouze v letě.

Krytou zimní místnost má 149 jednot. Zimní i letní cvičiště mají 72 jednoty. — Pouze letní cvičiště má 19 jednot (totiž Boskov, Brásky, Bzenec, Hlinsko, Hořovice, Hranice, Kunvald, Litovel, Městec Králové, Olomouc (jízdní), Opočno, Třebetice a Ústí n. O.).

Velikost letního cvičiště udalo pouze 76 jednot a obnáší tato 16962 čtv. metrů, takže připadá průměrně na jednu z těchto jednot cvičiště s plochou 235 čtv. metrů.

Rozměry cvičiště zimního udaly 134 jednoty a obnáší tyto 14950 čtv. metrů, připadá tudíž na jednu jednotu cvičiště s rozměrem 111 čtv. metrů.

(Pokračování.)

Účetní správa ze závodů dne 17. června 1888

— St. Louis, Mo.

Příjem:

Za vstupenky u dveří zahrady souhrnem . . \$124.05
Od majitele parku náhrada z piva 84.00
Za vstupenky od tajemníka V. K. Tříska 65.00

Souhrnem \$273.05

Vydání:

Hudba 12 mužů na právod, odpoledne koncert a do 12 hodin v noci \$ 86.00
Obědy závodníkům a soudcům v zahradě 7.50
Nápoje pro závodníky po čas závodů v parku
Hudebníkům na pivo za listky v počtu 180
sklenic piva 4.00
Tisk 1200 vstupenek, plakátů 600 set česk. a 5000 angl. a tisk odznaků pro závodníky, soudce a pořadatele listu 24.50
Roznášení plakátů 1.00
Dovoz hrazdy Čes.-Amer. Sokola z Chicaga z Union Depot 1.00
Telegramy a tyčky (místo motouzu na skok)
Vydání výboru: Vachtel 60 ctů., K. Tříska 25 ctů., L. Vrána 85 ctů., Jan Tříska 2 dol., Fr. Veselý 10 ctů. (obálky), J. Boubek \$4.05, Jiřík \$6.50. 14.35
Náhrada času Sok. J. Boubkovi a T. Jiříkovi, každý \$7.50 15.00
Stužky pro odznaky od L. Vrány 4.80
3 koně pro právod po 2 dol. 6.00
Doplatek: Povož pro družičky stál \$12.00, sebralo se \$5.00. 7.00
Po uzavření zprávy vráceno 5 vstupenek 1.25
Dovoz nářadí do parku a zpět 2.00

Souhrnem \$177.35

Celkem příjem \$273.05

Celkem vydání 177.35

Čistý výnos \$ 95.70

Tedy připadá na výk. výbor N. J. S. \$ 47.85
na Těl. Jednotu Sok. Čermák 47.85

Činí \$ 95.70

Mimo toho daroval veškerou ztrátu času nepočítaje a vydání v celku \$5.75 tajemník po dobu výboru slavnostního onu částku taj. Václ. K. Tříska z příčin, an druhí dva výborové si podali účet, který ovšem jest v pořádku, ale uznáv, že by ohromné vydání výboru učinilo zlou vůli, tudíž se vzdal všeho, an nepracoval ze zisku, jak někteří Sokolové se domnívali.

Zpráva tato jest přijata a schválena v řádné schůzi Těl. Jed. Sok. Čermák.

Václ. K. Tříska, F. C. Wachtel,
tajemník. starosta.

DOPISY.

New York, 30. prosince 1888. — V posledním mém dopise v Sok. Am. zůmyslně jsem se vyhnul choullostivé otázce z našeho sjezdu, týkající se příštího sídla výkonného výboru Národní Jednoty Sokolské. Nikdy jsem neočekával, že věci tak daleko dospějí, jak nyní jsou. Trpkost, hněv a rozhořčení panuje na obou sporných stranách. Co jest toho příčinou? — bude se mnohý ptáti. Nesvědomitost, pravím, nesokolské jednání některých bratrů vyslanců. Proto máme na to hleděti, by v našich řadách byli mužové řádní a neuhonní, zvláště pak na naše sjezdy má býti zřetel brán, by vyslanci sestávali z bratrů, kteří skutečně hledí pracovati ve prospěch všeobecný a ne hleděti na ukojení osobních choutek mnohých panů Sokolů, kteří se domnívají, že povinností na ně kladeným vyhověti, když na sjezdu jen prospěch své jednoty na zřeteli mají. Ze zpráv podaných o sjezdu jsem došel k tomu přesvědčení, že tam nešlo vše v pořádku. Politické pikle a strannictví byly na denním pořádku. Na příklad při prvním hlasování o sídlo výkonného výboru byla docílena patřičná většina hlasů pro New York, však vzdor tomu předseda sjezdu připustil ještě jedno hlasování na křivě udání jednoho z bratrů. A vůči tomu všemu se ještě opovíží pan Laver v Chicagských Listech útočiti na výkonný výbor, potažmo na jednotu, z které se tento z většiny skládá. Mezi jiným píše p. Laver: „Odbojným jest rozhodně nynější výkonný výbor a ještě více ona jednot, z které tento se skládá. Kdo seje vítr, kličí bouři a my zde v Chicagu jsme připraveni na to, že bouře bude a po ní pak že se vyjasní v myslí těch, kteří dnes snad nevědí, odkud vítr fouká.“ — Těž já doufám, že se vyjasní v myslí pravých a upřímných Sokolů, kteří dovedou rozeznati, kde jest právo a kde hrubě násilí, jakého se výkonnému výboru v New Yorku dostává. — Dále píše: „Co vlastně záleží na tom, kde bude výkonný výbor sídlem.“ Já ale pravím, že kdyby byli takového smýšlení vyslanci na sjezdu, nemuseli jsme míti dnes rozkol mezi jednotami. Dále píše: „Může-li výkonný výbor rušit usnešení sjezdu, proč, prosím, má se tedy sjezd odbývat? Proč už nedáme raději výkonnému výboru úplnou moc, aby nás spráskal, kdy za dobré uzná?“ — Já zase se ptám, proč, prosím, dáváte tuto moc výkonnému výboru ve způsobě stanov? Vždyť podle nich se musí pfeč řídit! Vyloučil-li výkonný výbor Těl. Jed. v Chicagu, měl k tomu úplné právo, neboť mu jej stanovy dávají. Dle těch musí se výbor řídit. — Dále onen pán píše: „Newyorští nám hodili rukavici a my ji směle zvedneme a vešme s nimi boj až do konce. Nejsm pro roztržku v jednotě, ale kde by bylo třeba ustoupiti lidem, kteří chtějí diktovat, kde ve spojení byli by jsme odsouzeni nosit pontu poddanství a kde konečně měla by býti určena naše hrdost, aneb jinými slovy, když v zájmu Sokolstva a jeho důstojnosti stane se nevyhnutelným rozbítí okovy, které by nás měly tížit a otročit, tedy je rozbijme.“ — S tou hrozenou rukavicí jest to naopak. Kdyby pan Laver psal, že Chicagští hodili rukavici Newyorským, pak bych mu dal za pravdu. Hodili ji na sjezdu, kde nepravým způsobem zmocniti se chtěli sídla výk. výboru. Také bych rád věděl, jaký boj s námi Chicagští chtějí vésti. Vždyť jednoty rozhodnou, kde jest podskok a kde právo. Dle mého přesvědčení jest nejvřelejším přáním pana Lavera, by byla Národní Jednota Sokolská rozbita. Kdyby bylo takovýchto mužů mezi Sokoly, pak bychom skutečně mohli nad N. J. S. udělat křížek.

Nyní zmíniti se musím o našich divadelních představeních, jež pořádná jsou ve prospěch naší tělocvičné školy. Dne 9. prosince sehráli jsme „Izák Loevy“ a 25. prosince „Narcis.“ — Obě představení byla hlade sehrána a návštěva byla též četná, zvláště pak na „Narcis“ byla prostranná místnost Národní Budovy takřka přeplněna.

Na Šibřinky se náš zábravní výbor nějak pomalu připravuje. Jen trochu více čilosti a půjde to. — Na zdar! Fr. Jedlička.

Chicago, dne 5. ledna 1889. — V minulé schůzi, dne 2. ledna 1889 byl jsem opět zvolen dopisovatelem do „Sokola Amerického“, tudíž podávám zprávu o činnosti jednoty naší.

Dne 9. prosince 1888 pořádali jsme koncert pod řízením prof. Bostona. Na svátky, dne 25. prosince, pořádali jsme divadelní představení „Milada“, truchlohra v 5 jednáních od V. Vlčka. Poprvé provozováno na českém divadle zemském v Praze dne 2. června 1868. Sín naše byla takřka přeplněna obecními, takže jsme se nemohli ani hnout, a když div, že i ochotníci dali si na tom záležet, aby celý kus dobře provedli. Hlavní úlohy nalezly se v rukou dobrých ochotníků a ochotnic; zvláště pan V. Lenoč a paní M. Uhrová zasluhují pochvaly; též ostatní ochotníci provedli úlohy své ku spokojenosti obecní. Nyní se připravujeme na divadelní představení dne 13. ledna „Hrabě z Monte Christo“.

Dne 1. ledna pořádali jsme veřejné cvičení, které vydařilo se nad očekávání skvěle. Na programu měli jsme 9 čísel: 1. Cvičení s tyčemi, žakyně. 2. Koza, žáci. 3. Vzpírání 50liberní činky o cenu, Sokolové všech jednot. 4. Kůň na šíř, žakyně. 5. Kůň na šíř, první a druhé družstvo. 6. Vzpírání 75liberní činky o cenu, Sokolové všech jednot. 7. Hrazda, první a druhé družstvo. 8. Bradla, první a druhé družstvo. 9. Volné cvičení. — O cvičení našem píše „Svornost“ dne 3. ledna následovně: „V Česko-Americkém Sokole bylo na Nový rok živo. Sín přeplněna a cvičení samo potkalo se se zdarem úplným. Za zvuků hudby Veselého cvičily nejprve žakyně a sice tyčemi. Malebný jich stejnokroj vyjímá se velmi pěkně a také cvičení bylo přesné. Děvčata červených tvářiček a jasných očí jevila patrné výsledky soustavného tělocviku a dojem ten odnášel si z cvičení zajisté každý pozorovatel. Tuť nejlépe se ukázalo, že veškeré úly těla dlužno již v mládí cvičiti a otužovati a zvláště u děvčat, budoucí to naše naděje o „sebezachování.“ Neméně zajímavým bylo cvičení na koze a sice žáků. Z těch nejlepší byli Ledvinka, Patera, Zourek, Krisan, Bartoš, Zeman, Kubu, malý Uhlíř atd. Při vzpírání 50liberní činky o cenu zvítězil Sokol Kapsa, zvedna činku levou paží 38krát. Také cvičení na koni na šíř žakyně provozováno bylo hlučnou pochvalou. Kůň na šíř prvé a druhé čety bylo číslo rovněž zajímavé. Tu vynikl hlavně G. Patera neobyčejnou hbitostí a přesností výkonů, Vavřínek elegancí a Nádř a Kapsa silou paží, zvláště při váze a stojí. Při vzpírání 75liberní činky o cenu měli zápasiti po případě členové všech jednot, poněvadž se však nikdo nepřihlásil mimo členů Čes. Am. Sokola, přistoupilo se k zápasu. Vítězem byl Sokol Nádř, jenž zvedl činku dvacetkrát a odevzdán mu zlatý odznak, jakož i Sok. Kapsovi, vítězi v případě prvním. Při cvičení na hrazdě, na bradlech a cvičení volném ukázal se neméně pěkný výsledek. Až potud „Svornost.“ — Dále zasluhují pochvaly Sokolové Tumpach a Hrdlička, kteří jsou mladí Sokolové teprve a při cvičení drželi se statečně. Zvláště při vzpírání činek byli dosti silní soupeři Soko-

lů Kapsy a Nádřa. Dále si dovoluji upozornit Sokoly na vzpírání činek dle pravidel. Sokol Alois Kapsa vzepřel činku 50liberní 38krát, kdežto by se mu mělo počítat o několik méně, jelikož nevzpíral pravidelně do vzpažení (takřka polovičně). Sokol Tumpach vzepřel činku 50liberní 21krát (pravou paží) a mohl vzepřít ještě vícekrát, kdyby nebyl tuze chvátal, jakož i Sokol Hrdlička, jenž vzepřel činku 50liberní 28krát pravou paží. Pravidelně vzpíral činku Sok. Nádř, který vzepřel 75liberku pravou paží 20krát.

Sokolové mě odpustí, že jsem je upozornil na některé chyby a doufám, že příště vše napraví, jak se patří. Dále se musím zmínit o naší cvičirně, která, jak se mi zdá, není tak četně navštěvována jako bývala minulá leta. Ti staří Sokolové, kteří vítězili na každých závodech, jsou nyní ženati a cvičení docela zanechali, těm mladším schází pilné navštěvování cvičirny, aby brzo dohonili ty staré Sokoly, neb záleží jenom na mladším našem pokolení. Tělocvik, tělocvik! toť ta jediná hráz proti choulostivosti a rozmazlenosti, proti všelikým těm neduhům, vyplývajícím z pokročilé vzdělanosti, vlastně vzdělanosti nepravé, neb pravá vzdělanost jest celá, dokonalá, není jen poloviční; pravá vzdělanost vztahuje se tak dobře na ducha jako na tělo. A to jest právě, co mnohdy na škodu bývá a čemu by se vyhovělo, kdyby se cvičení řádně pěstovalo. Nezřízená pohyblivost chlapce a chtivost jeho, by tělo své vypracoval, vedla by se tudy ku vzdělání, k všestrannému sesilení jeho těla. „Ono se to hezky píše,“ řekne některý starý Sokol. „Já mu dávám za pravdu,“ řekne druhý a třetí řekne: „Cože, já bych měl na stará kolena ještě skoky prováděti jako chlapec?“ I vřdyt není žádných skoků potřebí. Jinak se cvičí mladý, jinak starý. Vřdyt je ještě dosti jiného cvičení, co i staří člověk může velmi dobře vykonávati; a pak to jde postupně, krok za krokem. Staré přísloví praví: „Žádný bez práce nejlíká.“ K tomu můžeme doložiti: „Žádnému bez práce nechutnají koláče!“

Na zdar!

F. Krejčí.

Řádné schůze výkonného výboru.

New York, 10. prosince 1888.

Schůzi zahájil starosta br. Al. Wokal. Nepřítomen br. Ant. Karásek. Protokol ze schůze minulý čten a přijat. Čes.-Amer. Sokol v Chicagu žádá, by výk. výbor mu dal delší lhůtu na zaslání čtvrtletní zprávy, neboť nemá nyní dosti peněz, aby ji mohl zapřavit; žádosti té vyhověno. T. J. S. Žižkov v Almiru, Ill., se děkuje z N. J. S. Co přičinu uvádí, že se mezi členy stala roztržka, následkem čehož sbor ten seslábl tak, že mu není možno dle v Nar. J. S. zůstat. Usnešeno, by br. jednatel dopsal pražské jednotě sokolské, zdali miní některý cvičitel z jich středu odebrat se sem co společný cvičitel. Na to čteny přihlášky o poračatelství „Sok. Am.“, jež byly tři a sice jedna z Omahy, Neb., jedna z Chicaga a jedna z New Yorku; na tisk došla přihláška pouze z New Yorku na \$30.00 za číslo. Nabídka zvyšuje tiskař z důvodu, že za poslední leta na „Sok. Am.“ z trácel a udává, že \$30.00 sotva vydání bude krýt. Na to zvolen br. Fr. Lier z New Yorku co pořadatel a tiskař „Sok. Am.“ pro příští rok. Na to schůze ukončena. Jos. Kadlec, taj.

Příjem.

T. J. Sokol v Omaze, 3. zpráva \$ 17.25
Těl. J. S. „Čech“ v Clevelandu, 3. zpráva. 14.00

Úhrnem \$31.25

Vydání.

1100 výtisků „Sok. Am.“ č. 12. r. X. \$25.00
Pořadatel „S. A.“ za 4. čtvrtletí 1888. 25.00
Expedice „Sok. Am.“ č. 12. r. X. 2.50
Jednateli za 4. čtvrtletí 1888. 18.75

Úhrnem \$ 71.25

Hotovost pokladni z min. schůze. \$1204.73
Příjem 31.25

Úhrnem \$1235.98

Vydání 71.25

Zbývá v rukou pokladníka \$1164.73

M. Hlaváček, jednatel.

Knihy a časopisy redakci zasláné.

„Sokola“ pražského vyšlo redakci br. J. E. Scheinera č. 12. r. XIV. s následujícím obsahem: Provolání na prvý valný sjezd české obce sok. — Dějinami tělocviku provází J. E. Sch. (Pokr.) — O tělocviku na školách středních. (Dok.) — Veřejná cvičení župní. (Dokončení.) — Cvičení ve čerý na koni na šíř. (Dokončení.) — Cvičení prostná. (Dokončení.) — Výlet českého Sokolstva do Lublaně. (Dokončení.) — Zprávy jinonárodní: Z Francie. — Zprávy župní, spolkové a různé. — Všem bratřím odporučujeme vřele časopis tento, z něhož hojně i důkladně poučení čerpati mohou a jenž podá jim i hojnost zajímavých zpráv o činnosti a životu našich bratří v Čechách. — Předplatné na rok obnáší \$1.25. Adresa: Časopis „Sokol“, Praha, Bohemia, Europe.

„Obecování s druhým pohlavím“ aneb: Jak získá si jinoc h lásku a přízeň dívky. Pravidla slušnosti a dobrých způsobů zvláště v poměrech milostných, pro novomanžele; s připojením dopisů milostných. Knička tato obsahuje 119 stran a stojí v obálce zavěšená 45ctů. — Objednati lze u Aug. Geringera 150 W. 12th St., Chicago, Ill.

„Pokrok Západu“, politický týdeník. Předplatné s velkou 16stránkovou přílohou románovou a s premií \$3.00 na rok. Do Čech předplácí se \$4.00, bez přílohy a premie \$3.00. Adresa: „Pokrok Západu“, Omaha, Neb.

„Duch Času“ obrázkový týdeník, vycházející co příloha pol. denníku „Svornosti“ a týdeníku „Amerikána“; předpl. na „Amer.“ \$2.50 na rok, s „Duchem Času“ \$3.50. Na „Ducha Času“ předplácí se \$2.00 ročně. Adresa: Aug. Geringer, 150 W. 12th st., Chicago, Ill.

„Domácnost“, ilustrovaný týdeník, formát foliový, 16 stránek. Předplatné na rok \$2.75, na půl roku \$1.50; do Evropy na rok \$3.25. Adresa: A. Novák, 372 Milwaukee st., Milwaukee, Wis.

„Dennice Novověku“, časopis politický, orgán bratrstva Č. S. P. S. (Česko-Slovenských Podporujících Spolků) vychází každý čtvrtek. Předplatné \$3.20 na rok, \$1.60 na půl roku. Adresa: V. Šnajdr, 1198 Broadway, Cleveland, O.

„Nová Doba“, týdeník politický a hospodářský, vychází redakci F. K. Ringsmutha (Jar. Květenskýho) ve Schuyler, Neb. Předplatné \$2.00, do Evropy \$2.80 ročně. Adresa: „Nová Doba“, Schuyler, Neb.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJENÝCH STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR: Starosta Al. Wokal, náměstek Ant. Karásek, jednatel Mart. Hlaváček, tajemník Fr. Lier, pokladník Jos. Woel. Další výbor jest: Josef Kadlec, Josef Brodíl, Jan Pavlík a Josef Strnad. — Veškeré záskyly tétož výboru se týkající nadepsány buďtež: Mart. Hlaváček, 533 E. 5th st. New York, N. Y. — Schůze odbyvají se každé 2. pondělí v měsíci.

TĚL. JED. SOKOL, New York; jednatel J. Janáček, 25 Ave. A.

PLZEŇSKÝ SOKOL, Chicago; taj. T. Vonáček, 19—19th Place.

ČESKO-AMERICKÝ SOKOL, Chicago, Ill.; tajemník V. Bašata, 131 Bunker St.

SOKOLSKÁ JEDNOTA BLESK, Baltimore; jednatel V. J. Šimek „Bohemia“ Broadway & Barnes St.

TEL. JED. SOK. ČERMÁK, St. Louis, Mo.; taj. V. K. Tříska, 1847 S. 11th St.

TĚL. JEDNOTA BUDIVŮJ, Detroit, Mich.; jedn. Fr. Liška, 162 Watson St.

TEL. JEDNOTA ČECHIE, Chicago; tajemník Václ. Janeček, 90 Emma St.

VĚRNÍ BRATŘÍ SOKOL, Milwaukee, Wis.; taj. H. Kratochvíl 615—12th St.

TĚL. JED. SOKOL, Omaha, Neb.; taj. J. Kratochvíl, 1307—1309 Howard St.

S. J. SVORNOST, Morrisania; jedn. Fr. Karásek 3150—3rd Avenue, N. Y. City.

JED. TYRŠ CEDAR RAPIDS SOKOL, Cedar Rapids, Ia.; K. Mojžíš, 190 12th Av.

T. J. SOKOL, Dutch Kills, L. I. C.; A. Wokal, 1 Skillman Av., cor. Hunter Av.

T. J. S. ČECH, Cleveland, O.; taj. Jan Prošek, 3 Burwell Ext.